

[Udenrigsministeren.]

mark og Sverige i et forsøg på at finde en anden formulering, således at ikke netop vor aftale skulle besværliggøre hele traktatens passage gennem GATT. Jeg havde imidlertid indtryk af, at det ærede medlem hr. Poul Møller havde forstået det sådan, at måske særlige britiske erhvervsinteresser tilsagde England denne handlemåde. Det tror jeg ikke. Jeg kan slet ikke se, hvordan britiske erhvervsinteresser kan komme ind i dette forhold. Derimod kan jeg se, at den kritik, den dansk-svenske aftale måske kunne komme ud for fra GATT, ganske særlig måtte komme fra Commonwealth-landene, og så må det naturligvis være rigtigt, at vi bliver gjort opmærksom herpå, således at vi kan bestræbe os for at få visse ændringer gennemført. Men det er klart, at vi ved forhandlingerne i Stockholm må insistere på, at summen af de materielle indrømmelser, som aftalen giver os, ikke formindskes.

Såvel det ærede medlem hr. Poul Møller som senere det ærede medlem hr. Hans Rasmussen gav udtryk for bekymring for, om Danmark på det større marked ville være i stand til at indvinde, hvad vi måske sætter til på vort eget hjemmemarked. Det ærede medlem hr. Poul Møller nævnte i den forbindelse ganske særlig næringsmiddelindustrien, som han syntes havde fået en utilfredsstillende behandling, set ud fra danske synspunkter. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var også inde herpå, idet han ikke kunne forstå, at kødkonserveres ikke kunne komme med som industrivarer, når fiskekonserveres kunne komme med.

Jeg skal gøre nogle ganske korte bemærkninger til disse betragtninger. Jeg skal være den allerførste til at beklage, at kødkonserveres ikke er kommet med som industrivarer på samme måde, som vi har håb om, at fiskekonserveres kommer det. Jeg tror, det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ret i, at det er svært at opstille en principiel sondring mellem kødkonserveres og

fiskekonserveres, der kunne give en logisk begrundelse for, at det ene er med, nemlig fiskekonserveres, men at det andet ikke er med. Jeg må dog tilføje, at hvis vi ser på bestemmelserne i de seks, er ej heller dér kødkonserveres betragtet som industrivarer; dér står logikken altså ikke højere end inden for frihandelsområdet. Jeg må dog oplyse, at det ikke betyder, at kødkonserveresindustrien slet intet har vundet, idet vi netop i den dansk-engelske aftale — og England er den største aftager af vor kødkonservereseksport inden for de syv — har opnået, at tolden på kødkonserveres, i hvert fald for en del kødkonserveres, nemlig lucheon meat, bliver afviklet, og vel at mærke ikke sådan som hovedreglen ellers er vedrørende afvikling af toldsatser, at der skal gå en 10 års periode. For luncheon meat's vedkommende afvikles tolden inden for en periode af 12 måneder, nemlig i to tempi, pr. 1. juli 1960 og 1. juli 1961.

Et vist resultat er der altså opnået for dansk levnedsmiddelindustri, og et resultat, som vel for nogle specielle varers vedkommende må siges at have en vis interesse. Det er heller ikke sådan, at levnedsmiddelindustrien på andre punkter helt er blevet glemt. Også andre betydningsfulde grene inden for levnedsmiddelindustrien vil nyde godt af toldafviklingen. Det gælder så vigtige områder som dansk produktion af kiks, vaffer, wienerbrød, iscremepulver og buddingpulver, tobaksvarer, snaps, likør m. v. samt ikke mindst produktionen af øl. Alle disse vigtige varer vil inden for de syv blive betragtet som industrivarer, og der er næppe tvivl om, at der her vil være betydelige muligheder for større salg af danske produkter og derfor for større ekspansion og større beskæftigelse.

I det hele taget synes jeg nok, at det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Hans Rasmussen i lidt for høj grad hæfter sig ved skyggesiderne. Ingen kan nægte, at vi kommer til at stå over for vanskeligheder i den hidtil beskyttede hjemmemarkedsindustri; her kan der kom-